

Sejm PRL zakończył obrady

Ciąg dalszy ze strony 1

wiejskiej z innymi grupami zawodowymi kobiet. Gwarantuje się kobietom wiejskiej m. in. zasiłki porodowe i macierzyńskie. Duże znaczenie ma przyznanie oddzielnej emerytury dla żony rolnika.

Przyjęte rozwiązania — powiedziała posłanka — są kompromisem. Sądzę, że wieś przyjmie te ustawy ze zrozumieniem. Jako to, co mogło zrobić dla niej państwo w obecnej trudnej sytuacji gospodarczej.

Wyrażając nadzieję, że wraz z poprawą stanu gospodarki można będzie wrócić do niektórych rozwiązań proponowanych pierwotnie przez klub poselski ZSL — pos. Michalska nawiązała m. in. do kwestii zasiłku chorobowego. Stwierdziła, że przyznawanie go tylko z tytułu choroby zawodowej lub wypadku przy pracy jest rozwiązaniem niedoskonałym.

Posłanka podzieliła się także swoimi spostrzeżeniami dotyczącymi zbyt niskiego — jej zdaniem — ekwiwalentu będącego dodatkiem do emerytury dla rolnika przekształcającego swoje gospodarstwo państwowe.

Reasumując, posłanka przedstawiła dwa wnioski. Pierwszy — aby fundusz socjalny w całości utworzony ze środków finansowych tych instytucji, które pracują na rzecz rolnictwa indywidualnego. W drugim wniosku postulowała, aby dla pełnego zrozumienia ustawy przez rolników i właścicieli jej realizacji stworzyć odpowiednie komórki prawne przy gminnych związkach rolników, kółkach i organizacjach rolniczych.

Pos. Michał Markowicz (ZSL, okr. wybor. Rzeszów) stwierdził, że ubezpieczeniami socjalnymi rolników zainteresowani są zarówno ludzie starsi, którzy swe życie związali z uprawą roli, jak też ludzie młodzi mający podjąć decyzję o przejęciu gospodarstwa. Zakres świadczeń przewidzianych w nowej ustawie jest znacznie szerszy, niż w dotychczasowych przepisach. Spotyka się to z uznaniem mieszkańców wsi. Pośł zwolnił również uwagę, że część rozwiązań w omawianym projekcie ustawy o ubezpieczeniach społecznych rolników nie pokrywa się w pełni z oczekiwaniami społeczności wiejskiej. Wskazywał na to, że zrozumienie i zapamiętanie na poczet trudności gospodarczych, które uniemożliwiają obecnie realizację wielu świadczeń.

Niezaprzeczalne jest — podkreślił dalej M. Markowicz — że gniotła w rolnictwie nie jest równa czasowi pracy w innych zawodach, a tygodniowa praca w gospodarstwie indywidualnym liczy 7 dni. Stąd przepisy projektu ustawy o ubezpieczeniach społecznych rolników określające, że mężczyzna niebawem uprawiający w gospodarstwie w wieku 65 lat, nie odpowiadać całkowicie oczekiwaniom.

Wiele uwagi mówca poświęcił źródłom, z których tworzony będzie Fundusz Ubezpieczeń Społecznych Rolników. Sporo dyskusji — powiedział — budzi zwłaszcza udział budżetu państwa w tworzeniu tego funduszu. Nie zmienia to jednak faktu, że wówczas, gdy całe społeczeństwo będzie musiało więcej iść na ubezpieczenia społeczne rolników, wrośnie zainteresowanie wszystkich grup ludności przyspieszaniem rozwoju naszego rolnictwa.

Nowa ustawa o ubezpieczeniach społecznych rolników jest kolejnym krokiem w kierunku ulepszenia pracy ludności wiejskiej oraz zbliżenia warunków życia na wsi do tych, jakie mają mieszkańcy miast. Uwzględniła ona trudną sytuację rolniczą, w której niemożliwe jest zrealizowanie obecnie części potrzeb ludności wiejskiej, w szczególności w dziedzinie rolnictwa, posł wypowiedział się za uchwaleniem tej ustawy.

Posłanka Olga Rewińska (PZPR, okr. wyb. Zielona Góra) stwierdziła m. in., że podstawowym walorem wprowadzonego obecnie systemu ubezpieczeń pracowników jest przepis o rewaloryzacji

wszystkich świadczeń emerytalno-rentowych przyznanych do końca ubr., w stosunku do przeciętnej płacy w I półroczu br. Posłanka wysoko oceniła przepis o wprowadzeniu z dniem 1 marca 1986 r. ustawowej waloryzacji świadczeń. Wnieśliśmy przez rząd projekt ustawy o emeryturach pracowniczych i rentach rozwiązuje podstawowe kwestie dotychczasowego systemu emerytalnego. Przedłożone projekty ustaw oceniać należy — zdaniem posłanki — pod kątem rozwiązań systemowych, trwałych porządkujących podstawowe kwestie z zakresu ubezpieczeń społecznych. Mamy dziś — powiedziała — podjąć ważne decyzje, oczekiwane przez społeczeństwo, ale zarazem niełatwe w obecnej sytuacji gospodarczej państwa. Oceniając pozytywne zmiany, jakie w toku prac legislacyjnych wnieśliśmy do wszystkich trzech projektów, musimy mieć pełną świadomość, iż każda z nich miała wpływ na wzrost skutków finansowych w stosunku do pierwotnych założeń.

Omawiając niektóre rozwiązania szczegółowe stwierdziła, że na szczególną uwagę zasługują m. in. parametryczne ustalanie gwarantowanego emerytury i rent, dodatki pielęgnacyjne czy zasiłki pogrzebowe. Oznacza to, że najniższa emerytura i renta inwalidzka I i II grupy nie może być niższa niż 90 proc. najniższej płacy, zaś renta inwalidzka III grupy — niż 75 proc. tej płacy.

Z chwilą uchwalenia ustawy — powiedziała — pracownicy ZUS staną przed wielkim egzaminem, zdawany niełatwiejsze raz w warunkach tradycyjnych form i metod pracy. Zapoczątkowana w br. modernizacja techniczna ZUS nie jest jeszcze dostatecznie zaawansowana. Posłanka apelowała o udzielenie maksymalnej pomocy ZUS-owi ze strony Rady Ministrów i administracji terenowej.

Podjęcie czynności legislacyjnych w celu opracowania nowej ustawy emerytalnej dla twórców wnioskowała pos. Halina Minkiewicz-Latecka (SD, okr. wyb. Łódź-Bałuty). Obecnie obowiązujące przepisy, w opinii posłanki, nie odpowiadają obecnym potrzebom tego środowiska, ani nie są należyte z synchronizowane z ogólnymi rozwiązaniami systemu zaopatrzenia emerytalno-rentowego. Posłanka przypomniała, że ustawa o zaopatrzeniu emerytalnym twórców uchwalona w 1973 r. nie dawała twórców wszystkich uprawnień przewidzianych w ustawie o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym. Nie zapewniała zasiłków chorobowych, lecznictwa uzdrowiskowego, znacznej części dodatków i świadczeń socjalnych, jak np. świadczenia macierzyńskie, wychowawcze czy opiekuńcze, nie rozwiązywała kwestii chorób zawodowych.

Minimalna emerytura oraz renta inwalidzka I i II grupy wynoszą według tej ustawy za ledwie 2 tys. zł, a maksymalna emerytura ok. 9 tys. zł. Przy tej okazji posłanka wyjaśniła, że bulwersujące społeczeństwo informacje o bardzo wysokich emeryturach artystów dotyczyły wyłącznie wypłat dokonywanych — w wyjątkowych przypadkach — na zasadzie ustawy o powszechnym zaopatrzeniu emerytalnym, a nie na podstawie ustawy o emeryturach twórców. Ta ostatnia bowiem przewiduje, że górna granica dochodu w wysokości 10 tys. zł miesięcznie jako podstawę wyliczenia świadczeń dla twórców.

Nowa ustawa powinna przede wszystkim odpowiadać zmianom wprowadzonym obecnie do systemu zaopatrzenia emerytalnego pracowników, a ponadto uwzględniać słusze, odpowiadające specyfice środowiska desiderata twórców i artystów. W szczególności niezbędnym wydaje się — zdaniem posłanki — wprowadzenie takiego samego zakresu świadczeń emerytalnych i rentowych oraz socjalnych jak w systemie pracowniczym, a także zapewnić twórcom możliwości ko-

rzystania z prawa do wcześniejszego przejścia na emeryturę oraz do skróconego okresu pracy.

Nowego uregulowania wymagają również zasady obliczania składek ubezpieczeniowych przez twórców i artystów. Obowiązkiem dokonywania określonych wpłat na Fundusz Emerytalny Twórców należałoby też obciążyć przedsiębiorstwa, które w ramach zysku z ich pracy, zwłaszcza zajmujące się sprzedażą dzieł sztuki oraz organizujące imprezy artystyczne.

Pos. Mirosław Skalski (PZPR, okr. wyb. Łomża) powiedział, że obecne posiedzenie Sejmu wzbudziło w społeczeństwie wiele nadziei. Rozpatrywany jest pakiet bardzo ważnych ustaw o dużym wydźwięku społecznym. Rozpatrywanie tego typu ustaw właśnie teraz, gdy panuje głęboki kryzys ekonomiczny, jest wyrazem ogromnej troski i wagi, jaką socjalistyczne państwo przywiązuje do zabezpieczenia i poprawy warunków socjalnych ludzi pracy, zarówno w mieście, jak i na wsi.

Posł skontrował się na ustawie o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin. Znał, że zwróciło ona uwagę socjalnie rolników i pracowników prawie we wszystkich podstawowych sprawach. Obecny projekt jest dalszym, konsekwentnym krokiem w zwiększaniu świadczeń emerytalno-socjalnych dla wsi, bowiem w kompleksowy sposób rozwiązuje wszystkie zasadnicze problemy. Dotyczy to ogołu zatrudnionych w rolnictwie, tj. 5,5 mln osób. Projekt nowej ustawy zmierza do poprawy sytuacji socjalnej ludności rolniczej. Motywacją do wzrostu produkcji rolnej jest zasadniczym warunkiem przewidywania kryzysu żywnościowego, a zatem kryzysu w całej gospodarce.

Trzeba powiedzieć otwarcie — kontynuował mówca — że ustawa jest kompromisem, ale uwzględniła w stopniu zadawalającym najistotniejsze i najważniejsze problemy rolników indywidualnych. Niektórych postulatów nie można po prostu zrealizować ze względu na aktualne możliwości finansowe państwa, a także samych rolników. Po rozważeniu różnych obiektów, posł wyraził pogląd, że zapropionowana ustawa w podstawowych sprawach spełnia oczekiwania społeczne.

Nawiązując do roli ZUS w realizacji każdej ustawy socjalnej oraz do uzasadnionej krytyki społecznej pod adresem tej instytucji, posł wnioskował o dalsze ulepszenie ZUS. W dalszym ciągu mówca podkreślił potrzebę wzajemnego zrozumienia mieszkańców wsi i miast, wzajemnego szacunku dla ich pracy, a także rzetelności w ocenie wzajemnego połozenia. Umocnił na ten sposób rolniczo-chłopski, odrzucając wszystko to, co dzieli, drażni, iatry.

Jako ostatni głos zabrał pos. Marian Zieliński (PZPR, okr. wyb. Krosno), który stwierdził, że rozpatrywanie przez Sejm projektów trzech ustaw o zaopatrzeniu emerytalno-rentowym stanowi do niosły etap w rozwoju ubezpieczeń społecznych. Świadczy to o trosce, z jaką partia i rząd zabiegają o zapewnienie godziwych warunków życia weteranom pracy i walki. Na podkreślenie zasługuje fakt, że problemy te podejmowane są mimo trudnej sytuacji gospodarczej kraju. Jest to decyzja słuszną, zgodną ze społecznymi oczekiwaniami i o pełnym charakterem socjalistycznego państwa.

Nowe rozwiązania socjalne wyrównują narosłe od lat dysproporcje pomiędzy dochodami z plac, a dochodami z emerytury i rent. Jak wyraża nadzieję, że podwyżka świadczeń jej koszt. Przenosi się na nią ponad 81 mld zł. Kwota ta świadczy nie tylko o rozmiarach podwyżki, ale i o skali narosłych od lat zaniedbań.

Posł nawiązał następnie do tych wypowiedzi, w których omawiane były uprawnienia osób zatrudnionych w szczególnych warunkach. Dotyczy to ponad 2 mln osób. Proponowane w projekcie zmiany — podkreślił posł — są wyrazem szlusznych dążeń państwa do wyrównania warunków socjalnych i szacunku dla ich pracy, a także do wyrównania warunków socjalnych i szacunku dla ich pracy, a także do wyrównania warunków socjalnych i szacunku dla ich pracy.

Wobec trudnej sytuacji ekonomicznej należałoby preferować model kształcenia związany z potrzebami życia społeczno-gospodarczego. Istnieje wśród części społeczeństwa przekonanie, że państwo ponoszące koszty kształcenia młodzieży bierze na siebie jednocześnie zobowiązanie do zapewnienia jej pracy po ukończeniu nauki. Nie jest to do końca słusne — stwierdziła posłanka — należy bowiem przyjąć możliwość kształcenia w niektórych specjalnościach bez zobowiązań państwa do zapewnienia absolwentom pracy zgodnej z kierunkiem nauki. Konieczne staje się — podkreśliła posłanka — w zakończeniu — pełne zintegrowanie celów kształcenia z polityką zatrudnienia absolwentów.

Zabierając głos w imieniu klubu poselskiego ZSL pos. Czesław Kwietniewski (okr. wyb. Kielce) powiedział, że dyskusyjny projekt ustawy o zatrudnieniu absolwentów zawiera przepisy dostosowane do wymogów wdrażanej reformy gospodarczej. Przestąpił bowiem obowiązującą postanowienia opierające się głównie na stosowaniu środków administracyjnych, przy niewielkich zachętach ekonomicznych.

Omawiany projekt ustawy o zatrudnieniu absolwentów daje — stwierdził posł — lepsze warunki pracy i bytu oraz realizacji aspiracji zawodowych absolwentów. Posł w imieniu klubu poselskiego ZSL poparł apel posła sprawozdawcy o uchwalenie przedłożonej Sejmowi ustawy.

Pos. Hanna Buśko (SD, okr. wyb. Włocławek) podkreśliła, że projektowana ustawa stwarza absolwentom możliwość swobodnego wyboru kierunku kształcenia, a także perspektywę przyszłej pracy w pożądanym miejscu zatrudnienia i zgodnie z kwalifikacjami. Natomiast zakładam pracę pozostawia swobodę doboru kandydatów do pracy.

W opinii posłanki, najbardziej zasadne jest zatrudnienie absolwentów na podstawie umów o pracę zawieranych zgodnie z umową o stypendium fundowym lub z umową przedwstępną. System ten zapewnia w toku nauki ścisłą więź z przyszłym zakładem pracy absolwenta oraz obowiązkową gwarancję planowego zatrudnienia.

Według prognoz Komisji Planowania — przypomniała posłanka — nastąpiłby na znaczący wzrost przychodów z poddań w latach 1983—85 — do 26 tys. osób. Głównym zadaniem będzie zatem zwiększenie naboru młodzieży do szkół wyższych z terenów odczuwających deficyt kadr wykwalifikowanych pod warunkiem jej powrotu do studiów do pracy na terenach macierzystych.

Nieuspolone zakłady pracy są w myśl projektu ustawy zwalniane z zakładami uspołecznionymi w sprawach zatrudnienia absolwentów. Otwiera to możliwości rozwoju przed drobnią wytwórczością, rzemiosłem, prywatnym handlem i usługami. Równocześnie dobor kadr do tych dziedzin działalności gospodarczej powinien być tak samo jak w całej gospodarce prognozowany i przygotowywany, a nie jak dziś przypadkowy — spośród tych, którzy nie chcą lub nie mogą znaleźć zatrudnienia w wyuczonym zawodzie.

W głosowaniu Sejm uchwalił — przy jednym głosie wstrzymującym się — ustawę o zatrudnieniu absolwentów. W kolejnym punkcie porządku dziennej pos. Jerzy Zygmantowski (PZPR, okr. wyb. Szczecin) przedstawił sprawozdanie Komisji Spraw Wewnętrznych i Wymiaru Sprawiedliwości oraz Komisji Prac Ustawodawczych o rządowym projekcie ustawy o ochronie tajemnicy państwowej i służbowej.

W głosowaniu Sejm jednogłośnie uchwalił ustawę o ochronie tajemnicy państwowej i służbowej wraz z poprawkami zaproponowanymi przez komisję.

W ostatnim punkcie porządku obrad Sejm powołał 14 nowych członków Rady Społeczno-Gospodarczej, zgłoszonych przez organizacje, instytucje i zakłady pracy.

Izba zawiadzała, że termin porządku dziennej 30 posiedzenia Sejmu. Odbędzie się ono 18 grudnia br. proponowany porządek przewiduje sprawozdanie sejmowych komisji: Spraw Wewnętrznych i Wymiaru Sprawiedliwości oraz Prac Ustawodawczych o przedstawianych przez Radę Państwa projektach ustaw: o zmianie ustawy o szczególnej regulacji prawnej w okresie stanu wojennego, o szczególnej regulacji prawnej w okresie zawieszenia stanu wojennego.

29 posiedzenie Sejmu PRL zakończyło się o godz. 13.00.

Wobec trudnej sytuacji ekonomicznej należałoby preferować model kształcenia związany z potrzebami życia społeczno-gospodarczego. Istnieje wśród części społeczeństwa przekonanie, że państwo ponoszące koszty kształcenia młodzieży bierze na siebie jednocześnie zobowiązanie do zapewnienia jej pracy po ukończeniu nauki. Nie jest to do końca słusne — stwierdziła posłanka — należy bowiem przyjąć możliwość kształcenia w niektórych specjalnościach bez zobowiązań państwa do zapewnienia absolwentom pracy zgodnej z kierunkiem nauki. Konieczne staje się — podkreśliła posłanka — w zakończeniu — pełne zintegrowanie celów kształcenia z polityką zatrudnienia absolwentów.

Wobec trudnej sytuacji ekonomicznej należałoby preferować model kształcenia związany z potrzebami życia społeczno-gospodarczego. Istnieje wśród części społeczeństwa przekonanie, że państwo ponoszące koszty kształcenia młodzieży bierze na siebie jednocześnie zobowiązanie do zapewnienia jej pracy po ukończeniu nauki. Nie jest to do końca słusne — stwierdziła posłanka — należy bowiem przyjąć możliwość kształcenia w niektórych specjalnościach bez zobowiązań państwa do zapewnienia absolwentom pracy zgodnej z kierunkiem nauki. Konieczne staje się — podkreśliła posłanka — w zakończeniu — pełne zintegrowanie celów kształcenia z polityką zatrudnienia absolwentów.

Wobec trudnej sytuacji ekonomicznej należałoby preferować model kształcenia związany z potrzebami życia społeczno-gospodarczego. Istnieje wśród części społeczeństwa przekonanie, że państwo ponoszące koszty kształcenia młodzieży bierze na siebie jednocześnie zobowiązanie do zapewnienia jej pracy po ukończeniu nauki. Nie jest to do końca słusne — stwierdziła posłanka — należy bowiem przyjąć możliwość kształcenia w niektórych specjalnościach bez zobowiązań państwa do zapewnienia absolwentom pracy zgodnej z kierunkiem nauki. Konieczne staje się — podkreśliła posłanka — w zakończeniu — pełne zintegrowanie celów kształcenia z polityką zatrudnienia absolwentów.

Wobec trudnej sytuacji ekonomicznej należałoby preferować model kształcenia związany z potrzebami życia społeczno-gospodarczego. Istnieje wśród części społeczeństwa przekonanie, że państwo ponoszące koszty kształcenia młodzieży bierze na siebie jednocześnie zobowiązanie do zapewnienia jej pracy po ukończeniu nauki. Nie jest to do końca słusne — stwierdziła posłanka — należy bowiem przyjąć możliwość kształcenia w niektórych specjalnościach bez zobowiązań państwa do zapewnienia absolwentom pracy zgodnej z kierunkiem nauki. Konieczne staje się — podkreśliła posłanka — w zakończeniu — pełne zintegrowanie celów kształcenia z polityką zatrudnienia absolwentów.

Wobec trudnej sytuacji ekonomicznej należałoby preferować model kształcenia związany z potrzebami życia społeczno-gospodarczego. Istnieje wśród części społeczeństwa przekonanie, że państwo ponoszące koszty kształcenia młodzieży bierze na siebie jednocześnie zobowiązanie do zapewnienia jej pracy po ukończeniu nauki. Nie jest to do końca słusne — stwierdziła posłanka — należy bowiem przyjąć możliwość kształcenia w niektórych specjalnościach bez zobowiązań państwa do zapewnienia absolwentom pracy zgodnej z kierunkiem nauki. Konieczne staje się — podkreśliła posłanka — w zakończeniu — pełne zintegrowanie celów kształcenia z polityką zatrudnienia absolwentów.

Wobec trudnej sytuacji ekonomicznej należałoby preferować model kształcenia związany z potrzebami życia społeczno-gospodarczego. Istnieje wśród części społeczeństwa przekonanie, że państwo ponoszące koszty kształcenia młodzieży bierze na siebie jednocześnie zobowiązanie do zapewnienia jej pracy po ukończeniu nauki. Nie jest to do końca słusne — stwierdziła posłanka — należy bowiem przyjąć możliwość kształcenia w niektórych specjalnościach bez zobowiązań państwa do zapewnienia absolwentom pracy zgodnej z kierunkiem nauki. Konieczne staje się — podkreśliła posłanka — w zakończeniu — pełne zintegrowanie celów kształcenia z polityką zatrudnienia absolwentów.

Wobec trudnej sytuacji ekonomicznej należałoby preferować model kształcenia związany z potrzebami życia społeczno-gospodarczego. Istnieje wśród części społeczeństwa przekonanie, że państwo ponoszące koszty kształcenia młodzieży bierze na siebie jednocześnie zobowiązanie do zapewnienia jej pracy po ukończeniu nauki. Nie jest to do końca słusne — stwierdziła posłanka — należy bowiem przyjąć możliwość kształcenia w niektórych specjalnościach bez zobowiązań państwa do zapewnienia absolwentom pracy zgodnej z kierunkiem nauki. Konieczne staje się — podkreśliła posłanka — w zakończeniu — pełne zintegrowanie celów kształcenia z polityką zatrudnienia absolwentów.

Wobec trudnej sytuacji ekonomicznej należałoby preferować model kształcenia związany z potrzebami życia społeczno-gospodarczego. Istnieje wśród części społeczeństwa przekonanie, że państwo ponoszące koszty kształcenia młodzieży bierze na siebie jednocześnie zobowiązanie do zapewnienia jej pracy po ukończeniu nauki. Nie jest to do końca słusne — stwierdziła posłanka — należy bowiem przyjąć możliwość kształcenia w niektórych specjalnościach bez zobowiązań państwa do zapewnienia absolwentom pracy zgodnej z kierunkiem nauki. Konieczne staje się — podkreśliła posłanka — w zakończeniu — pełne zintegrowanie celów kształcenia z polityką zatrudnienia absolwentów.

Wobec trudnej sytuacji ekonomicznej należałoby preferować model kształcenia związany z potrzebami życia społeczno-gospodarczego. Istnieje wśród części społeczeństwa przekonanie, że państwo ponoszące koszty kształcenia młodzieży bierze na siebie jednocześnie zobowiązanie do zapewnienia jej pracy po ukończeniu nauki. Nie jest to do końca słusne — stwierdziła posłanka — należy bowiem przyjąć możliwość kształcenia w niektórych specjalnościach bez zobowiązań państwa do zapewnienia absolwentom pracy zgodnej z kierunkiem nauki. Konieczne staje się — podkreśliła posłanka — w zakończeniu — pełne zintegrowanie celów kształcenia z polityką zatrudnienia absolwentów.

Wobec trudnej sytuacji ekonomicznej należałoby preferować model kształcenia związany z potrzebami życia społeczno-gospodarczego. Istnieje wśród części społeczeństwa przekonanie, że państwo ponoszące koszty kształcenia młodzieży bierze na siebie jednocześnie zobowiązanie do zapewnienia jej pracy po ukończeniu nauki. Nie jest to do końca słusne — stwierdziła posłanka — należy bowiem przyjąć możliwość kształcenia w niektórych specjalnościach bez zobowiązań państwa do zapewnienia absolwentom pracy zgodnej z kierunkiem nauki. Konieczne staje się — podkreśliła posłanka — w zakończeniu — pełne zintegrowanie celów kształcenia z polityką zatrudnienia absolwentów.

Wobec trudnej sytuacji ekonomicznej należałoby preferować model kształcenia związany z potrzebami życia społeczno-gospodarczego. Istnieje wśród części społeczeństwa przekonanie, że państwo ponoszące koszty kształcenia młodzieży bierze na siebie jednocześnie zobowiązanie do zapewnienia jej pracy po ukończeniu nauki. Nie jest to do końca słusne — stwierdziła posłanka — należy bowiem przyjąć możliwość kształcenia w niektórych specjalnościach bez zobowiązań państwa do zapewnienia absolwentom pracy zgodnej z kierunkiem nauki. Konieczne staje się — podkreśliła posłanka — w zakończeniu — pełne zintegrowanie celów kształcenia z polityką zatrudnienia absolwentów.

Wobec trudnej sytuacji ekonomicznej należałoby preferować model kształcenia związany z potrzebami życia społeczno-gospodarczego. Istnieje wśród części społeczeństwa przekonanie, że państwo ponoszące koszty kształcenia młodzieży bierze na siebie jednocześnie zobowiązanie do zapewnienia jej pracy po ukończeniu nauki. Nie jest to do końca słusne — stwierdziła posłanka — należy bowiem przyjąć możliwość kształcenia w niektórych specjalnościach bez zobowiązań państwa do zapewnienia absolwentom pracy zgodnej z kierunkiem nauki. Konieczne staje się — podkreśliła posłanka — w zakończeniu — pełne zintegrowanie celów kształcenia z polityką zatrudnienia absolwentów.

Wobec trudnej sytuacji ekonomicznej należałoby preferować model kształcenia związany z potrzebami życia społeczno-gospodarczego. Istnieje wśród części społeczeństwa przekonanie, że państwo ponoszące koszty kształcenia młodzieży bierze na siebie jednocześnie zobowiązanie do zapewnienia jej pracy po ukończeniu nauki. Nie jest to do końca słusne — stwierdziła posłanka — należy bowiem przyjąć możliwość kształcenia w niektórych specjalnościach bez zobowiązań państwa do zapewnienia absolwentom pracy zgodnej z kierunkiem nauki. Konieczne staje się — podkreśliła posłanka — w zakończeniu — pełne zintegrowanie celów kształcenia z polityką zatrudnienia absolwentów.

Komunikat rządu PRL

Ciąg dalszy ze strony 1

Polskie kampania prowadzona w USA, odbyła się także na współpracy kulturalnej doprowadzając i w tej dziedzinie do istotnego ograniczenia naszej obecności w Stanach Zjednoczonych Ameryki.

Potępienia wymaga również fakt, iż służby specjalne USA niejednokrotnie nadużywają współpracy naukowej i kulturalnej do celów penetracyjno-dywersyjnych.

Biorąc pod uwagę wymienione okoliczności strona polska zmuszona jest podjąć kroki służące ochronie politycznych, naukowych i kulturalnych interesów Polski, w tym także względów bezpieczeństwa państwa.

* rozpatrywać wszelkie

W szczególności postanowiono:

* Przerwać wszelkie formy współpracy naukowej i kulturalnej z Agencją Informacyjną Stanów Zjednoczonych oraz z innymi agencjami rządowymi USA, prowadzącymi antypolską działalność;

* wprowadzić specjalny tryb rozpatrywania wszelkich zaproszeń, ofert stypendialnych i staży związanych z tymi formami wymiany naukowej i kulturalnej, które pozostały w użyciu;

2. Wprowadzić ograniczenia wizowe, a w szczególności:

* zawiesić wydawanie wiz jakimkolwiek przedstawicielom lub pracownikom Agencji Informacyjnej Stanów Zjednoczonych lub jej agent;

* rozpatrywać wszelkie

wnioski wizowe ze strony USA

ze szczególnym uwzględnieniem interesów i bezpieczeństwa państwa.

W zakresie polityki wizowej strona polska bierze pod uwagę fakt wprowadzenia od wielu miesięcy przez stronę amerykańską znacznego ograniczenia wszelkiego rodzaju kontaktów politycznych.

Wszystkie wymienione postanowienia odpowiednio zobowiązują właściwe ministerstwa, instytucje i jednostki.

Rząd Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej ponownie określa, że cała odpowiedzialność za pogarszanie stosunków między Polską i USA spada na stronę amerykańską, która od dłuższego czasu i uporczywie prowadzi antypolską politykę.

Za granicą o Polsce

Wtorkowe gazety radzieckie obszernie informują o przebiegu sesji Sejmu PRL, podając jej program. „Prawda” oraz „Izwestia” zamieszczają pełny tekst niedzielnego wystąpienia telewizyjnego premiera W. Jaruzelskiego.

„Izwestia” zamieszcza komentarz poświęcony dywersyjnej antypolskiej działalności zachodnich rozbiórki radiowych. Dziennik stwierdza, że wprowadzenie przed rokiem stanu wojennego w Polsce było nieoczekiwanym ciosem zarówno dla wrogów socjalizmu wewnątrz kraju, jak też dla ośrodków dywersji ideologicznej na Zachodzie. „Izwestia” przytacza liczne przykłady ingerencji krajów Zachodu w wewnętrzne sprawy Polski.

Gazeta stwierdza, że sytuacja w naszym kraju ulega systematycznie stabilizacji.

ZSR z nadwyżką wywiązuje się z zobowiązań

Ciąg dalszy ze strony 1

napędzonych. Planowo przebiegały także dostawy benzyny i innych produktów naftowych.

W dziedzinie surowców żelaznych plan wykonano w 98,5 proc. Jednakże w przypadku najważniejszych dla naszego hutnictwa dostaw rud żelaza plan zrealizowany został w 103,6 proc. (2079 tys. ton). W pełni, a w niektórych przypadkach z nadwyżką zrealizowano dostawy antycytów, azbestu, niklu, aluminium i innych metali kolorowych i półfabrykatów hutniczych.

Nie może uskarżać się na radzieckie dostawy polskie rolnictwo. W stu procentach zrealizowane zostały zobowiązania ZSR w zakresie dostaw koncentratów aptatycznych (591 tys. ton) oraz soli potasowych 1678 tys. ton (tj. 100,4 proc. planu).

Z kraju Rad otrzymaliśmy do końca listopada prawie 108 tys. ton bawełny — o 12,7 tys. ton więcej niż opanowały plany (113,3 proc.) a także 100 proc. ilości lnu. Dla przemysłu lekkiego ma to zasadnicze znaczenie, albowiem można było zgromadzić zapasy surowca potrzebne do intensyfikacji produkcji.

Pomyślnie realizowane są dostawy papieru i tektury — 104 proc. planu 11 miesięcy. Do pełni dostaw celulozy zabrakło zaledwie 0,1 proc.

Przekroczenia planu dostaw mają także miejsce w odniesieniu do materiałów budowlanych i surowców dla przemysłu meblarskiego. Tak np. dostawy tarcicy wyniosły 103,3 proc. planowanych, płyt pilśniowych — 103,9 proc., zaś szkielek — 114,6 proc.

Otrzymałyśmy ze Związku Radzieckiego 108,3 proc. zaplanowanych ilości wózków wiszących. Plan dostaw amoniaku wykonano w 94,3 proc., lecz złożyły się na to trudności przewozowe, jakie wystąpiły ostatnio w ZSR.

Dostawy niektórych części zamiennych do maszyn i środków transportu zostaną zakończone w pierwszych miesiącach przyszłego roku.

Wznowienie procesu P. Bednarza

WROCŁAW (PAP) — Przed Sądem Wojewódzkim we Wrocławiu wznowiony został 14 bm. — po tygodniowej przerwie — proces Piotra Bednarza, byłego wiceprzewodniczącego Zarządu Regionu Dolny Śląsk NSZZ „Solidarność”. Przypomnijmy, że akt oskarżenia zarzuca mu popełnienie przestępstwa z artykułu 46 ust. 1 i 2 dekretu o stanie wojennym, tj. kontynuowanie działalności związku oraz organizowanie i kierowanie nielegalnymi akcjami strajkowymi i protestacyjnymi.

We wtorek oskarżony oświadczając, że nie przyznaje się do winy i rozpoczął składanie wyjaśnień, w których obszernie scharakteryzował swoją działalność.

Proces toczy się w trybie doradczym.

Posiedzenie Sejmu PRL, to główny temat całej wtorkowej prasy budaapejskiej. „Nepszabadsag” zamieszcza na czołowej obszarnej relacji z tego wydarzenia.

Radio i telewizja czechosłowacka obszernie informują o posiedzeniu Sejmu PRL, zwracając uwagę na przedstawione przez H. Jablonskiego projekty ustaw dotyczące stanu wojennego. Komentarz telewizyjny stwierdził, że Sejm omawia najważniejsze sprawy aktualnej sytuacji Polski. Przypomniał on przemówienie W. Jaruzelskiego, określając je jako wielkie zwycięstwo stanu wojennego jako kolejny doniosły przełom w życiu politycznym Polski.

Wtorkowa prasa bułgarska zamieszcza pełny tekst niedzielnego wystąpienia generała W. Jaruzelskiego. Relacja ona także przebieg posiedzenia Sejmu. Sprawozdawca agencji BTA koncentruje się na przemówieniu H. Jablonskiego, a zwłaszcza na jego stwierdzeniu, że wniosek o zawieszeniu stanu wojennego poprzedza całkowite uchylenie tego stanu.

W komentarzu opatrzonym tytułem „Nadzieja i pokój” warszawski korespondent sofijskiego dziennika „Robotniczo-Delo” pisze, że nadzieje budzą pozytywne procesy w polskiej gospodarce, jak też zupełnie inna sytuacja polityczna w kraju w porównaniu z chaosem sprzed 13 grudnia 1981 r.

Prasa amerykańska nadal z zainteresowaniem śledzi wydarzenia pochodzące z Warszawy.

Wystąpienie telewizyjne generała W. Jaruzelskiego, a także obrady Sejmu zostały z dużą uwagą odnotowane przez prasę austriacką. Dziennik podkreśla, że stan wojenny zostanie zawieszony przed końcem br. Oficjalny dziennik „Wiener Zeitung” akcentuje to w tytule, podobnie jak gazeta austriackich socjalistów „Arbeiter Zeitung”.

Medale dla weteranów ruchu robotniczego

Inf. wł. Z okazji obchodów stulecia polskiego ruchu robotniczego w Suwałkach odbyło się spotkanie kilkudziesięciu zasłużonych działaczy robotniczych z I sekretarzem KW PZPR Waldemarem Berdygą.

Spotkanie to stało się okazją nie tylko do wspomnień z lat minionych, w których zebrani odegrali znaczącą rolę w kształtowaniu się władzy ludowej, lecz także do wymiany poglądów na tematy aktualne. Zebrani wyrazili swoją wolę aktywnego uczestniczenia w życiu partii, służenia jej swoim wieloletnim doświadczeniem. Stwierdzono, że obecnie szczególnie ważnym zadaniem jest konsolidacja partii, bowiem tylko taka partia — silna swoją jednością — może podołać obecnym trudnym zadaniom.

I sekretarz KW, przypominając niektóre fakty i wydarzenia z bogatej historii polskiego ruchu robotniczego stwierdził, że właśnie tacy ludzie jak zebrani na tym spotkaniu są żywym świadectwem prawdziwego zaangażowania, godnej komunisty polskiego postawy. Zebrani weterani ruchu robotniczego zostali uhonorowani pamiątkowymi medalami wybitnymi z okazji setnej rocznicy ruchu robotniczego na ziemiach polskich.

Tym, a za ich pośrednictwem wszystkim zasłużonym działaczom, wielu jeszcze lat aktywnej pracy społecznej i pomyślności osobistej.

W imieniu uhonorowanych za zaszczytne wyróżnienie podeszła Stanisław Napierkowski, który stwierdził jednocześnie, że partia może zawsze, tak jak to było w najtrudniejszych momentach, liczyć na zaangażowanie starych działaczy. (stk)

Trzęsienie ziemi w Jemenie Północnym

Ciąg dalszy ze strony 1

wstrząsu, który trwał przez 40 sekund, wahała się między 3 a 4

W trosce o emerytów i rencistów

Ciąg dalszy ze str. 3

gać na ponownym obliczeniu, wg nowych przewidzianych w ustawie stawek, wszystkich emerytur i rent przyznanych do 31 grudnia 1981 r., przy czym podstawa wymiaru tych świadczeń została podwyższona w tym samym stopniu co przeciętna płaca w okresie od roku przyznania świadczenia do pierwszego półrocza 1982 r. — nie więcej jednakże niż o 100 proc. i nie mniej niż 50 proc. jej wzrostu.

W stosunku do przedłożenia rządowego wprowadzone zostały do projektu ustawy następujące zmiany: za emerytury lub renty zaliczone do „starego portfela” uznano wszystkie świadczenia do końca 1981 r.; przyjęto, że likwidacja „starego portfela” zostanie przeprowadzona w stosunku do średniej płacy z I półrocza 1982 r. tj. do kwoty 8424 zł.

Są to bardzo istotne zmiany uwzględniające bardzo szybko w ostatnim czasie tempo wzrostu płac. W wyniku tych zmian podwyżki obejmą większą liczbę emerytów i rencistów, a ich wysokość będzie wyższa.

Brak możliwości jednorazowego sfinansowania tej operacji zmusza do etapowej realizacji tych podwyżek. Jednorazowo z dniem 1.I.1983 r. otrzymają podwyżkę tylko osoby, które osiągnęły lub osiągną do 31 grudnia 1983 r. wiek 75 lat oraz inwalidów I grupy. W 1983 r. nie otrzymaliby natomiast podwyżki najmłodszy emeryci i renciści tj. ci, którzy przeszli na emeryturę bądź rentę w latach 1979–82. Podwyżka została im wypłacona w dwóch ratach w roku 1984 i 1985. Pozostałym osobom podwyżka wypłacona zostanie w trzech równych rocznych ratach, poczynając od 1 stycznia 1983 r.

Drugą niezwykle istotną sprawą jest zamieszczenie w projekcie ustawy rozwiązań zapewniających corocznie podwyższanie świadczeń w zależności od wzrostu przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w roku poprzedzającym rok podwyżki — tj. mechanizm bieżącej waloryzacji świadczeń. Mechanizm ten zapewniłby utrzymanie realnej wartości wypłacanych świadczeń w warunkach wzrostu płac i kosztów

utrzymania i zagwarantowałby sprawiedliwy udział weteranów pracy w podziale dochodu narodowego. Tym samym wyeliminowana zostałaby raz na zawsze możliwość powstania „starego portfela” świadczeń — zjawiska nie do pogodzenia z socjalistycznymi zasadami sprawiedliwości społecznej. Podwyższanie świadczeń wg tych zasad nastąpiłoby po raz pierwszy od dnia 1 marca 1986 r., a więc po zakończeniu całej operacji rewaloryzowania świadczeń dawniej przyznanych. Chciałabym zwrócić uwagę obywateli państwa, że komisje zaproponowały w projekcie ustawy datę wprowadzenia waloryzacji.

Spśród szczegółowych zmian pragnę zwrócić uwagę na:

— nowe zasady przyznawania dodatków z tytułu odznaczeń państwowych: dodatek wynosić ma 20 proc. podstawy wymiaru emerytury i renty, nie więcej jednak niż 3000 zł. Nowe zasady wychodzą więc naprzeciw licznym postulatom społecznym, aby stopniowo ujednolicić wysokość tego dodatku;

— podwyższenie dodatku

pielegnacyjnego do 30 proc. najniższej emerytury oraz przyznanie go emerytom, którzy ukończyli 75 lat (dotychczas 80 lat) oraz inwalidom I grupy. Zaznaczyć należy, że ta podwyżka byłaby zrealizowana jednorazowo z dniem 1.I.1983 r.;

— nowe zasady przyznawania dodatku z tytułu stażu pracy w Polsce Ludowej. Zgodnie z projektem ustawy dodatek ten będzie rósł o 1 proc. za każdy rok ponad 20 lat pracy w Polsce Ludowej bez ograniczeń;

— utrzymanie dotychczasowych zasad ustalania podstawy wymiaru świadczeń; przeciętnie miesięczne wynagrodzenie za okres 12 lub 24 miesięcy zatrudnienia.

Rozpatrywany dziś projekt ustawy o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin powinien spełnić doniosłą rolę w całokształcie polityki społecznej oraz spowodować, że powstanie w Polsce prawdziwie nowoczesny — na miarę naszych obecných i przyszłych oczekiwań — system emerytur i rent, system zabezpieczenia starości wszystkich ludzi pracy. (PAP)

Powszechne ubezpieczenie rolników

Ciąg dalszy ze str. 3

by przekazującej gospodarstwo, jak i następcy oraz ochronę samego gospodarstwa. Tak więc ostatecznie projekt ustawy wprowadza obowiązek przekazania gospodarstwa rolnego następcy (krąg ich został poszerzony w stosunku do obecnie obowiązujących przepisów), a w razie jego braku — państwu.

Przekazanie gospodarstwa reguluje się w ten sposób, aby zapewnić jego ochronę jako podstawowego składnika produkcji rolnej od strony formalnej i produkcyjnej. Pierwszy element jest spełniony przez wprowadzenie formy aktu notarialnego przy przekazywaniu gospodarstwa rolnego. Przewiduje się przekazanie gospodarstwa w zasadzie jednemu następcy, aby zagwarantować gospodarstwu zdolność produkcyjną. Nie wyklucza się łączenia gospodarstw bez naruszania norm obszarowych wynikających z ustawy o reformie rolnej. Projekt przewiduje także w ramach przekazania podział gospodarstwa rolnego, ale nie może to jednak wpłynąć negatywnie na jego zdolność produkcyjną.

Odrębne i trudne zagadnienie — powiedziała pos. Rejmanowa — dotyczy obliczania i ustalania wysokości świadczeń socjalnych oraz emerytalnych i rentowych. Jako niezależną zasadę przyjęto określenie minimum świadczenia emerytalnego czy rentowego w oparciu o minimum przysługujące pracownikowi, zwiększając je odpowiednio do aktywności rolnika, wyrażającej się w sprzedaży produktów rolnych państwu. Innymi słowy — minimalne świadczenie emerytalne będzie powiększane przez tzw. dodatek produkcyjny, którego wysokość określać się ma w odpowied-

niej skali do wielkości sprzedaży produktów rolnych. Rolnik ma prawo także do dodatku z tytułu odznaczeń, a gdy gospodarstwo przejdzie państwu — do odpowiedniego ekwiwalentu.

Ujęcia świadczeń emerytalnych czy rentowych w odpowiedniej regule należały do najtrudniejszych zagadnień. W czasie dyskusji — przypominała poseł-sprawozdawca — proponowano wiele rozwiązań w tym względzie. Rozwiązanie zaproponowane w projekcie jest konsekwentną włączenia systemu ubezpieczeniowego rolników w ogólny system ubezpieczeniowy. Do przejawów unifikacyjnych należy także wprowadzenie mechanizmu rewaloryzacyjnego przy określaniu dodatku produkcyjnego, a także zasady waloryzacji w wysokości świadczeń socjalnych w zależności od ruchu kosztów utrzymania.

Nie oznacza to, że przedłożony projekt przejmuje mechanizm w tym zakresie wszystkie rozwiązania z ogólnego systemu ubezpieczeniowego. Modyfikacje wynikają zwiastując z odrębności tworzenia funduszu ubezpieczeniowego dla tej grupy osób. W myśl art. 43 projektu ustawy tworzy się fundusz ubezpieczeń społecznych rolników, w którym rolnicy partycypują w 1/3 w postaci opłacanych składek, zaś państwo w 2/3 poprzez określone dotacje. Składka rolników jest zmodyfikowana w stosunku do obowiązujących obecnie przepisów. Określono ją w rocznej wysokości 1200 zł za każdego ubezpieczonego plus 500 zł z każdego hektara przeliczeniowego, a w przypadku działów specjalnych składka ta wynosi się ma 5 proc. dochodu szacunkowego z tych działów. Projekt zakłada, że minimalna składka nie może być niższa

od 1700 zł rocznie z danego gospodarstwa, nie określono natomiast maksymalnej granicy tej składki.

Obciążenie rolników indywidualnych obowiązkiem finansowania świadczeń socjalnych i emerytalnych w wysokości 1/3 zrodziło konieczność szukania innych możliwości finansowania niektórych świadczeń socjalnych lub ich części. Projekt postanawia więc, że składki rodzinne będą finansowane z funduszu socjalnego wsi, który ma być w odpowiedniej wysokości przelewany na konto ZUS. Zapobiegnie to wzrostowi składki placzonej przez rolnika przy rozszerzeniu zakresu świadczeń.

Środki finansowe, jakie można obecnie przeznaczyć na te cele sprawiły, iż realizację poszczególnych postanowień projektu ustawy rozłożono w czasie. W pierwszej kolejności komisje sejmowe uznały za niezbędne zrealizowanie uprawnień tych rolników, którzy w świetle obowiązujących przepisów nie nabyli żadnych świadczeń z tytułu przekazania w minionych latach gospodarstw następcom, bądź których gospodarstwa przejęte zostały na rzecz państwa. Postanowiono także wyrownać uprawnienia socjalne i emerytalne tych rolników, dla których zostały one określone w sposób odmienny od projektowanej ustawy.

Realizacja emerytur i rent w swym podstawowym wymiarze będzie następować stopniowo. W tym też rozumieniu do 1 stycznia 1985 r. podstawowa renta lub emerytura będzie sięgała 80 proc. podstawowej emerytury pracowniczej, w następnym okresie — do 31 grudnia 1986 r. będzie zwiększona do 90 proc., a później osiągnie pełny wymiar 100 proc. podstawowej emerytury pracowniczej. Roz-

łożona w czasie jest także realizacja zasiłku macierzyńskiego; zasiłek rodzinny będzie zaś przysługiwał od 1 lipca 1986 r.

Podniesienie poziomu świadczeń socjalnych wsi ma — podkreśliła pos. Rejman — znaczenie polityczne, społeczne i gospodarcze. Polityczne — gdyż dotyczy tej grupy osób, która poprzez sojusze ściśle jest złączona z klasą robotniczą. Klasą — która jest powołana do spełnienia swojej dziełowej misji, polegającej na urzeczywistnieniu sprawiedliwości społecznej. Przedłożony projekt ma stanowić środek prawny do spełnienia tej misji w stosunku do swego sojusznika klasowego.

Społeczne — gdyż rolnik uzyskuje świadczenia socjalne i emerytalne z tytułu pracy w swym gospodarstwie, zrównane w swym podstawowym wymiarze ze świadczeniami pracowniczymi, zwiększonymi o dodatek produkcyjny za aktywność zawodową w rolnictwie. Rolnik uzyskuje także bieżące świadczenia socjalne. Gospodarcze — gdyż podnosząc próg ubezpieczeń społecznych do puli ubezpieczeń pracowniczych, wprowadza tamę dla odpływu ze wsi najbardziej aktywnych zawodowo ludzi. Przyczyni się zatem do tego, że gospodarstwa rolne będą obejmowane przez młodych rolników, wykształconych, twórczo zaangażowanych w powiększanie dóbr gospodarki narodowej, godnie spełniających swoją rolę wyznaczoną rolnictwu w dziedzinie wyżywienia narodu.

W imieniu trzech komisji sejmowych, wnoszących pod obrady Izby projekt ustawy o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin, pos. Rejmanowa zwróciła się o jego aprobatę i przyjęcie.

(PAP)

„SKRZAT” w gościnie u sąsiadów

W ramach kontaktów między Wojewódzkimi Domami Kultury w Białymstoku i Białej Podlaskiej — odwiedził w początkach grudnia sąsiednie województwo zespół lalkowy „Skrzat” działający przy białostockim WDK. Widowni w Białej Podlaskiej, Radzynie, Łosicach i Sarnakach zaprezentowano sztukę „Znajdek” Dominiki Krauze-Wojtowicz. Aktorzy-amatorzy — uczniowie i uczniowie białostockich szkół średnich kierowani przez autorkę sztuki: Monikę Klimaszewską, Kasię i Anię Krysztopowicz, Agnieszkę Pilecką, Alinę Puch oraz Zbigniewa Dmochowskiego i Andrzeja Namioła — mieli wiele autentycznej radości i satysfakcji z gorącego przyjęcia ich występów przez spragnionych tego rodzaju imprez dzieci i młodzież.

Działacze kultury w woj. białostockim korzystają z białostockich doświadczeń przy organizowaniu pierwszych amatorskich zespołów lalkowych i występy „Skrzaty” stanowiły dla nich również cenną poglądową pomoc metodyczną. Władze wojewódzkie Białej Podlaskiej wysoko sobie cenią współpracę w dziedzinie kultury z WDK w Białymstoku i w roku przyszłym przewidują się znaczne rozszerzenie jej zakresów. (wk)

Jedni widzą w nim wyłącznie nieuzasadniony racjami społecznymi przywilej dla członków organizacji młodzieżowej. Inni — szansę na szybsze otrzymanie kluczy do wymarzonego „M”. Ani jedno, ani drugie podejście do problemu budownictwa patronackiego nie jest jednak w stanie zmienić faktów: w ostatnich latach w woj. suwalskim co dziesiąte mieszkanie spółdzielcze zostało wybudowane tym systemem. Do końca ubiegłego roku oddano około 1250 lokali patronackich, a zamierzenia na rok bieżący są równie ambitne: prawie 500 mieszkań.

Przezwycięż budownictwa patronackiego mają mu za nie głównie to, że od dawna przestały to być mieszkania budowane poza planem, a oprócz tego klucze do nich otrzymują ludzie spoza spółdzielczych kolekcji czy też — co nie należy do rzadkości — wpisani na listę członków spółdzielni niemal w przeddzień odebrania kluczy. Wciągnięcie tych lokali do bilansu mieszkaniowego nie jest jednak w stanie przysporzyć faktu, że młodzi ludzie sami sobie nie mieszkanie (poza niewielkim procentem lokali, które zgodnie z założeniami tego typu budownictwa opracowania części wkładu nie wymagają) budują. Poświęcając na to urlop, po południu, każdą niemal wolną chwilę. Wykonując roboty najbardziej niewdzięczne i najmniej płatne. A jeśli nawet ich kwalifikacje nie zostają w pełni wykorzystane, to już wina głównie wykonawcy, który z szansy takiej nie chce skorzystać.

Trzeba jednak od razu przyznać, że perspektywy budownictwa patronackiego ważyły się dość długo. Wspomniana krytyka bowiem była do pewnego stopnia uzasadniona, a niemal w każdym mieście gdzie mieszkanka takie budowano można było pokazać przykłady deformacji kłócących się ze sprawiedliwością społeczną. Przeciwnikami patronatu było też wielu działaczy spółdzielczości

mieszkaniowej, która uzyskuje ostatnio względną samodzielność dzięki do uporządkowania wielu spraw m. in. jasnym kryteriom przydziału mieszkań.

Młodzieżowe budowanie

Na szczęście jednak — jak to często bywa — nie wylało się razem dziecka z kąpielą, a wynagrodzono stanowiąco satysfakcjonującą w jakimś stopniu i społeczeństwo i młodzież. Przede wszystkim ujednolicono kryteria przydziału mieszkań patronackich w całym województwie, likwidując w ten sposób jedno z głównych źródeł nieporozumień. Wszystkie spółdzielnie mieszkaniowe z terenu woj. suwalskiego (zarówno wchodzące w skład Wojewódzkiego Związku Spółdzielczości Mieszkaniowej, jak i spółdzielni suwalska, która jako jedyna do związku nie przystąpiła) zgodziły się z tym, że przynajmniej do końca 1985 roku budownictwo patronackie winno być realizowane w dotychczasowych proporcjach, czyli do 10 procent planu budowni-

wa spółdzielczego. Ustalono też, że osoby ubiegające się o mieszkanie w patronackie muszą legitymować się czteroletnim stażem działacza (a nie członka) ZSMP oraz mieć przynajmniej od trzech lat zgromadzony w spółdzielni wkład mieszkaniowy. Utrudni więc to (czy całkowicie wykluczy — to sprawa trybiku) przyznawanie w trybie przyspieszonym mieszkań osobom, które na to nie zasługują.

Wydaje się, że takie rozwiązanie sprawy zasługuje

Składnica Spedycyjna Lasów Państwowych w Czarnej Białostockiej. Gajowy Czesław Brynda z leśnictwa Niemczyn przywiozł właśnie 150 choinek.

Zielona tradycja

Przed tegorocznymi Świątami Bożego Narodzenia lasy naszych trzech województw staną się „uboższe” o 73.600 zielonych iglastych drzewek. Zaczęło je wycinać w początkach grudnia. Młode świerki znajdują się w świątecznych domach m.in. w Warszawie (40 tys.), Lublinie i w naszych trzech województwach.

Jednym z nadleśnictw, ekspedycyjnym w tym roku świąteczne choinki jest Czarne Białostockie. Leśnicy wytną tam 3300 drzewek z przeznaczeniem dla warszawiaków i 400 — na własne potrzeby. Z lasu trafią one najpierw do Składnicy Spedycyjnej Lasów Państwowych, która prócz tego wyeksportuje w kraj kilka tysięcy świerczków z Nadleśnictwa Supraśl.

Białostok otrzyma przed świątami ponad 2 tys. zielonych drzewek z Nadleśnictwa Dojlidy.

Choinki będą w tym roku sprzedawane w pięciu „rozmiarach”. Najtańsza z nich kosztować będzie 80 zł, najdroższa — 250 zł.

Świerczki już wycięte, teraz trzeba je załadować na przyczepę. Przy pracy — Alfred Pietreniuk.

Białostockie choinki wędrują „w kraj”. Właśnie załadowywany jest kolejny ich transport, przeznaczony dla Warszawy. Tekst i fot. KRZYSZTOF SWIDERSKI

Ludwik Zamenhof - wielkość nieustająca

123 lata temu, 15 grudnia 1859 r., urodził się najsynniejszy z białostoczan — Ludwik Zamenhof — człowiek, który był twórcą języka uniwersalnego, jakim jest esperanto. Jak powstał ten język? Otóż wielonarodowościowe (Rosjanie, Polacy, Niemcy i Żydzi) środowisko, w którym się wychowywał, inspirowało go do pracy — pracy, którą docenili współcześni mu, doceniamy my, a jak sądzę docenią i ci, którzy nas zastąpią.

Co oznaczało w języku Zamenhafa „esperanto”? — tylko jedno, a mianowicie „mający nadzieję”. Miał, a właściwie żył Ludwik Zamenhof nadzieję, że człowiekiem będzie człowiekiem bratem będzie. Czy się to spełniło?

Jakie były etapy tworzenia się języka? Pierwszy to okres nauki w gimnazjum w Warszawie — powstaje wówczas wersja o nazwie „Linque universala” — wyznaczająca zresztą udośkonale. Człowiek Zamenhof, podczas praktyki lekarskiej, w wsi Wejście na Suwałki, dwuletni okres młodości, który kończy się sukcesem — 14 lipca 1887 roku ukazuje się w wydawnictwie „Lingvo Internacia” nauki esperanto. W tym samym roku ukazują się też wydania: francuskie, angiel-

skie i niemieckie. Uniwersalny język, dzięki temu, zyskuje sobie coraz szersze grono zwolenników. Doprowadza to do powołania I Kongresu Esperantystów w Bolognie (1905 r.). Bierze w nim udział 688 delegatów z 20 krajów świata. Jednym z efektów tegoż zgrupowania było ukazanie się dwa lata później czasopisma „La Esperantisto”.

W sierpniu 1912 roku odbywa się w Krakowie kolejny Kongres.

Wybucho I wojna światowa. Zdrówie Zamenhafa — lego znaczeniu pogorszeniu 14 kwietnia 1917 roku umiera. Odcina się od świata, w dowód uznania, naród czeski wystawił pomnik w miejscowości Frazeńbad, którego naród francuski u-

honorował Orderem Legii Francuskiej i którego śmierć oplakiwały tysiące esperantystów na całym świecie.

Na warszawskim cmentarzu Antoni Grabowski zęgnął zmarłego słowami: „Ludwik Zamenhof, genialny duch, twórca dzieła przyległego przez wszystkie narody świata, prorok kierunku, który na drodze braterstwa nie umarł, albowiem jest nieśmiertelny”.

ZBIGNIEW T. ZARZYCKI

Prawnik informuje

ZASIŁEK CHOROBY PRZED PRZEJŚCIEM NA RENTĘ

Czytelnicy sygnalizują, że przed przejściem na rentę inwalidzką chcieliby wykorzystać w pełni 6 miesięczny okres pobierania zasiłku chorobowego, a w realizacji tych swoich zamiarów natrafiają na przeszkodę ze strony placówek służby zdrowia i zakładów pracy (Zofia F., Hajnówka; Zofia R., Gródek).

Błędne jest mniemanie, że pracownik, który kwalifikuje się do uzyskania renty inwalidzkiej, jest uprawniony do korzystania przez pierwsze 6 miesięcy z zwolnienia lekarskiego i do otrzymywania w tym okresie zasiłku chorobowego. Zasiłek chorobowy jest świadczeniem z ubezpieczenia społecznego na okres przejściowej niezdolności do pracy. Pracownik, który ze względu na stan zdrowia kwalifikuje się do jednej z grup inwalidów i spełnia warunki do otrzymania renty inwalidzkiej, nie uzyskuje z tego tytułu prawa do zasiłku

chorobowego lecz do renty. Tzw. wykorzystywanie okresu zasiłkowego przed przejściem na rentę pozostaje w sprzeczności z przeznaczeniem tego zasiłku. Jest on przewidziany dla pracowników, nie zaś dla inwalidów-rencistów.

PRZEPISY REGULUJĄCE PŁACE

Tadeusz S. z Białegostoku pyta o podstawę obliczania dodatku stażowego. Jan G. z Michałowa — o zasady ustalania i zmian dodatku prowizyjnego. Franciszek G. z Wejgrowa prosi o informację, czy z tytułu przejścia na emeryturę otrzyma odprawę emerytalną i w jakiej wysokości. Irena S. z Moniek chce się dowiedzieć, czy przysługują jej ekwiwalent za działkę i mieszkanie.

Czytelnikom tym oraz wszystkim innym, którzy piszą do nas kół, preml, deputatów i innych świadczeń ze stosunku pracy wysłaliśmy, jest nieporozumieniem, że w rzeczywistości są to kwestie wane w powszechnie obowiązującym prawie w odniesieniu do pracowników przedsiębiorstw, spółdzielni zakładowych organizacji społecznych itp. jed-

ZBIGNIEW BISKUPSKI

SPÓŁDZIELNIA USŁUG MECHANIZACYJNYCH w ŁOMŻY z/s w PODGORZU ogłasza PRZETARG OGRANICZONY dla rolników indywidualnych z gminy Łomża na sprzedaż n/w sprzętu:

L.p. Nazwa sprzętu	Typ	Nr fabr. Nr rej.	Rok prod.	Cena wywoławcza	Miejsce garażowania
1. Ciągnik „Ursus”	C-360	LOJ—831C	1978	335.858	Konarzyce
2. „ „	C-360	LOA—104R	1977	315.634	Kupiski
3. „ „	C-360	LOJ—833C	1977	310.094	Konarzyce
4. „ „	C-360	LOJ—838C	1979	293.071	Kupiski
5. „ „	C-360	LOJ—857C	1979	300.892	Kupiski
6. „ „	C-360	LOJ—844C	1979	294.451	Kupiski
7. „ „	C-360	LOJ—846C	1978	248.903	Kupiski
8. „ „	C-360	LOJ—852C	1977	247.523	Kupiski
9. „ „	C-360	LCA—087R	1976	241.542	Kupiski
10. „ „	C-360	LOJ—830C	1976	224.979	Konarzyce
11. „ „	C-355	LOJ—816C	1976	157.414	Podgórze
12. Roztrząsacz obornika	RT-414	49849	1976	72.434	Kupiski
13. „ „	1-PTU-4,0	302830	1979	78.841	Pniewo
14. Ładowacz „Cyklop”	T-214/0	772607	1977	136.038	Kupiski
15. „ „	T-214/0	801710	1980	174.056	Pniewo
16. Kombajn ziemn. „Anna”	Z-644	730	1978	257.985	Konarzyce
17. Ścinacz ziel. „Orkan”	Z-302/012	38527	1974	38.106	Konarzyce
18. Przetraszaczo-zgrab.	PZK-1	15855	1963	11.635	Pniewo
19. Kosiarka rotacyjna	Z-036	8196	1978	55.937	Pniewo
20. „ „	ŻTR-165	4241	1979	42.917	Pniewo
21. Wiązka ciągnikowa	WC-5	74795	1975	56.111	Pniewo
22. „ „	WC-5	64420	1977	53.279	Kupiski
23. „ „	WC-5	64416	1977	51.181	Kupiski
24. „ „	WC-5	64415	1977	51.601	Kupiski
25. „ „	WC-5	50464	1975	48.769	Kupiski
26. „ „	WC-5	45767	1975	48.035	Kupiski
27. „ „	WC-5	64418	1977	46.557	Podgórze
28. „ „	WC-5	11/8/42	1977	27.688	Podgórze
29. Pług ciągnikowy	Pz-330	11/4/3	1974	5.189	Konarzyce
30. „ „	Pz-330	11/4/13	1972	5.168	Pniewo
31. „ „	Pz-330	5313	1974	5.098	Kupiski
32. „ „	Pz-330	11/4/10	1974	4.399	Kupiski
33. Kultywator	U-410	403	1973	4.733	Kupiski
34. Przyczepa wywrotka	D-47A	LOP—045H	1978	79.900	Konarzyce
35. „ „	D-47A	LOP—003H	1978	73.828	Konarzyce
36. „ „	D-47A	1/2/2	1975	71.431	Pniewo
37. „ „	D-47A	59703	1975	71.111	Pniewo
38. „ „	D-47A	AC—9529	1977	70.472	Konarzyce
39. Przyczepa wywrotka	D-47A	AS—4035	1977	68.394	Pniewo
40. „ „	D-47A	LOP—043H	1978	66.956	Kupiski
41. „ „	D-47A	LOP—030H	1978	64.399	Kupiski
42. „ „	D-47A	LOP—002H	1978	58.806	Konarzyce
43. „ „	D-47B	LOP—124H	1977	77.982	Pniewo
44. „ „	D-47B	LOP—044H	1979	71.111	Kupiski
45. „ „	D-47B	LOP—066H	1979	62.801	Konarzyce
46. Przyczepa skrzyniowa	D-46A	LOP—087H	1977	50.976	Kupiski
47. Rozsiewacz wapna	RCW-3	11/4/38	1978	27.331	Podgórze
48. „ „	RCW-3	42459	1979	29.539	Kupiski
49. „ „	RCW-3	27130	1976	31.115	Pniewo
50. Opryskiwacz ciagn.	ORZ-400	11/5/8	1977	7.610	Podgórze
51. „ „	ORZ-400	11/5/4	1975	7.548	Pniewo
52. „ „	ORZ-400	11/5/1	1975	8.351	Pniewo
53. Siewnik punktowy	PKV-6	1312	1977	66.232	Podgórze
54. Cysterna 2000 L.	CA-2	3196	1972	4.744	Pniewo
55. „ „	CA-2	11/8/14	1974	3.420	Pniewo

W/w sprzęt można oglądać w miejscach garażowania codziennie w godz. 8—14 oprócz sobót i dni świątecznych.

Przetarg odbędzie się w dniu 28 grudnia 1982 r. o godz. 9 w PUM Podgórze.

Przystępujący do przetargu obowiązany jest wpłacić do kasy SUM lub na konto BGŻ Łomża nr 845005-5500, wadium w wysokości 10 proc. ceny wywoławczej, najpóźniej do godz. 8.30 w dniu przetargu, przedłożyć nakaz płatniczy wystawiony przez UG w Łomży.

W przypadku niedojścia do skutku I przetargu — II przetarg nieograniczony odbędzie się tego samego dnia o godz. 12 dla wszystkich zainteresowanych, III przetarg nieograniczony odbędzie się następnego dnia po I i II przetargu.

Wadium z I przetargu zachowuje ważność na II i III przetarg.

Zastrzega się prawo unieważnienia przetargu bez podania przyczyn.

K 4696-1

Spółdzielnia Usług Rolniczych w Lipsku ogłasza przetarg ograniczony dla Gminy Lipsk w dniu 28 grudnia 1982 r. o godz. 9, a o godz. 11 nieograniczony na niżej wymienione maszyny:

L.p. Nazwa mszyny	Typ	Nr fabryczny	Rok produkcji	Cena wywoławcza
1. Ciągnik Ursus	C-355	262426	1976	139.776
2. „ „	C-355	198907	1975	109.228
3. „ „	C-355	199382	1976	100.800
4. Betonarka	BWE 150IIIa	2735	1975	6.262
5. Rozsiewacz wapna	RCW-3	Nr. inw. 11-4/3/1/75	1976	32.352
6. Przyczepa wywrotka 1-osowa	T-05	60100657	1977	67.980
7. Betonarka	MSR-4	2135	1979	112.800
8. Sieczkarnia polowa	Z-305	6027	1973	75.392
9. Przyrząd nisk. cięcia	Z-306	5941	1973	50.700
10. Syrena	R-20	329365	1976	60.000

W/w sprzęt można oglądać codziennie oprócz sobót i niedziel w godz. 7 do 15.

Przystępujący do przetargu obowiązany jest:

— wpłacić wadium 10 proc. ceny wywoławczej najpóźniej w godz. przed rozpoczęciem przetargu,

— przedłożyć zaświadczenie z Urzędu Gminy, że nie posiada ciągnika,

— przedłożyć nakaz płatniczy podatku gruntowego z Urzędu Gminy.

Zastrzega się prawo unieważnienia przetargu bez podania przyczyn.

K 4766-1

STACJA HODOWLI ROŚLIN OGRODNICZYCH w STELMACHOWIE ogłasza I i II PRZETARG NIEOGRANICZONY na sprzedaż:

L.p. Nazwa sprzętu	Nr silnika	Nr podwozia	Rok prod.	Cena wywoławcza
1. „Zuk” A-13	1S02999	209992	1975	87.000
2. „Syrena” R-20	244303	313617	1975	97.600
3. „Star” A-28	75952	03367	1970	208.750
4. Komar MR 2350	867712	321243	1973	3.025
5. „Ursus” C-355	105430	8838	1972	156.800
6. „Ursus” C-4011	085758	08475	1966	131.947
7. Roztrząsacz RT-41 H	—	19992	1972	53.375
8. Kosiarka RZS-160	—	10547	1974	49.104
9. Otrząsacz-siekacz H-118-05	—	0313	1969	13.860

Przetarg odbędzie się w dniu 29 grudnia 1982 r. o godz. 10 w SHRO Stelmachowo.

Przystępujący do przetargu winni wpłacić wadium w wysokości 10 proc. ceny wywoławczej do kasy przedsiębiorstwa najpóźniej w przeddzień przetargu.

W przypadku niedojścia do skutku I przetargu — II przetarg odbędzie się dnia 30 grudnia 1982 r. o godz. 10.

Sprzet można oglądać codziennie z wyjątkiem niedziel i dni wolnych od pracy w godz. 8—14 w SHRO Stelmachowo.

Poz. 1—5 w zakładzie Kurowo, poz. 6 w zakładzie Dobki.

Zastrzega się prawo unieważnienia przetargu bez podania przyczyn.

K 4785-1

SPÓŁDZIELNIA USŁUG ROLNICZYCH w SZTABINIE ogłasza PRZETARG OGRANICZONY rolnikom indywidualnym woj. suwalskiego, białostockiego i łomżyńskiego na sprzedaż n/w sprzętu rolniczego:

L.p. Nazwa maszyny	Typ	Nr fabryczny lub inwentarowy	Rok prod.	Cena wywoławcza
1. Ciągnik z kabiną	C-355	209306	1974	135.435
2. Ciągnik z kabiną	C-355	152904	1972	137.921
3. Ciągnik z kabiną	C-355	238668	1975	138.418
4. Koparko-spycharka	JUMZ-6M	287294	1976	411.710
5. Przyczepa	D-47B	1/2/1/56	1974	45.540
6. Przyczepa	D-47B	34709	1974	45.540
7. Przyczepa	D-44A	12842	1977	35.176
8. Przyczepa	D-44A	350976	1976	29.536
9. Przyczepa	D-46A	1/2/1/107	1977	52.596
10. Przyczepa	D-46A	1/2/1/117	1977	45.636
11. Przyczepa	PSE-12,5	1/2/1/66	1975	51.700
12. Przyczepa	D-46B	1/2/1/143	1978	37.516
13. Przyczepa	PW-4	1713	1978	46.900
14. Przyczepa	PW-4	1322	1976	44.180
15. Przyczepa	PW-4	1716	1978	44.180
16. Przyczepa asenizacyjna	T-504	1/2/1/132	1978	115.800
17. Przyczepa asenizacyjna	T-504	1/2/1/115	1977	125.384
18. Roztrząsacz obornika	RT-414	11/4/16/1/10	1975	43.326
19. Aparat do bielenia	H-900	363	1978	27.126
20. Ciągnik z kabiną	C-355	238569	1975	125.314
21. Wiązka	WC-5	49220	1974	35.752
22. Przyczepa	D-47B	20216	1978	102.660
23. Przyczepa	D-47B	39779	1977	87.700
24. Przyczepa	D-47B	20215	1978	44.180
25. Wiązka	WC-5	61478	1977	29.312
26. Aparat do bielenia	H-900	338	1978	27.126
27. Ciągnik z kabiną i ramą ochronną	C-355	200176	1974	153.969
28. Przyczepa	D-47B	1/2/4/41	1974	79.540
29. Ciągnik z kabiną i ramą ochronną	C-355	288202	1976	162.684
30. Młocarnia	MSC-7B	742912	1974	29.800
31. Wiązka	WC-5	58696	1976	31.152
32. Ciągnik z kabiną	C-355	200072	1974	157.480
33. Przyczepa	D-50	50422	1975	50.956
34. Przyczepa	D-50	51196	1975	57.276
35. Przyczepa	D-44A	1/2/2/6	1968	37.996
36. Kopaczka	KEP-2d	11320	1974	15.028
37. Kopaczka	KEP-2d	11/4-7/2/41	1974	16.916
38. Aparat do bielenia	H-900	694	1976	27.126

W/w sprzęt można oglądać na placach PU codziennie oprócz sobót i niedziel w godzinach od 10—14.

— pozycja 1—19 PU Sztabin

— pozycja 20—21 PU Jaminy

— pozycja 22—26 PU Jaziewo

— pozycja 27—28 PU Huta

— pozycja 29—31 PU Jastrzębna II

— pozycja 32—38 PU Krasnybór

Przystępujący do przetargu zobowiązany jest:

— wpłacić do BS Sztabin na konto 979351-231-131 wadium w wysokości 10 proc. ceny wywoławczej na poszczególny sprzęt najpóźniej w przeddzień przetargu.

Przetarg odbędzie się dnia 28 grudnia godz. 9 w Biurze SUR Sztabin, ul. Augustowska.

Zastrzega się prawo unieważnienia przetargu bez podania przyczyn.

K 4754-1

SPÓŁDZIELNIA KÓŁEK ROLNICZYCH w Rutkach, woj. łomżyńskie ogłasza I PRZETARG OGRANICZONY, tylko dla rolników gminy Rutki, na sprzedaż n/w maszyn i narzędzi rolniczych:

L.p. Nazwa maszyny	Typ	Rok bud.	Numer fabr.	Numer silnika	Numer inwent.	Cena wywoławcza
1. Kombajn Bizon Super	Z056	1978	19718	77350	—	1.120.806
2. Kombajn Bizon	Z050	1976	11749	49390	—	803.908
3. Kombajn ziemniacz.	Z-644	1978	389	—	—	245.700
4. Ciągnik „Ursus”	C-360	1977	56279	219208	—	229.840
5. „ „	C-360	1978	328418	139104	—	252.224
6. „ „	C-355	1975	307820	234594	—	112.000
7. „ „	C-360	1979	289499	289485	—	256.360
8. „ „	C-355	1979	289577	334703	—	114.240
9. Kosiarka	RSZ-160	1978	30397	—	—	30.096
10. Przetrz. zgrabiarka	Z 211/2	1974	—	—	11/8/4	12.300
11. Przetrz. zgrabiarka	Z 211/2	1976	—	—	11/8/15	12.900
12. Prasa do słomy	K 442/1	1978	90818	—	—	87.500
13. Opryskiwacz	ORZ 300	1974	—	—	11/5/15	9.487
14. Opryskiwacz	ORZ 300	1975	—	—	11/5/17	11.500

Przetarg odbędzie się w dniu 29 grudnia 1982 roku o godz. 10.30 w biurze SKR Rutki.

Maszyny rolnicze można oglądać codziennie w godz. 8—14 oprócz sobót i świąt.

Przystępujący do przetargu ograniczonego winien wpłacić wadium w wysokości 10 proc. ceny wywoławczej do kasy SKR najpóźniej w przeddzień przetargu.

Natomiast przystępujący do przetargu nieograniczonego winien wpłacić wadium w wysokości 10 proc. ceny wywoławczej na konto 845005-5236-1 BGŻ w Łomży.

W razie niedojścia do skutku I przetargu, II przetarg nieograniczony odbędzie się w tym samym dniu o godz. 13.

Zastrzega się prawo unieważnienia przetargu bez podania przyczyn.

K 4809-1

SPÓŁDZIELNIA KÓŁEK ROLNICZYCH w KORYCINIE ogłasza I PRZETARG OGRANICZONY dla rolników na następujący sprzęt:

L.p. Nazwa sprzętu	szt.	w cenie wywołania
1. Ciągnik C-355/360	7	od 103.040 zł do 179.009 zł
2. Roztrząsacz obornika IPTU-4	2	od 72.847 zł do 81.064 zł
3. Przyczepy samobieżące	3	od 134.428 zł do 184.656 zł
4. Przetraszaczo zgrabarki	5	od 17.280 zł do 20.991 zł
5. Kosiarka rotacyjna na RZS-160	3	po 5.040 zł
6. Opryskiwacz ciągnikowy ORZ-300	3	po 2.590 zł
7. Rozsiewacz RCW-3	2	po 13.300 zł
8. Siewnik do buraków S-041/1	1	47.038 zł
9. Wiązka ciągnikowa WC-5	1	42.780 zł
10. Wyrzwywacz do lnu TLN-1,5	1	28.380 zł
11. Siewnik zbożowy S-041	1	23.657 zł
12. Przyczepa D-46 B	1	49.068 zł

oraz inny sprzęt rolniczy podany w wywieszonych ogłoszeniach we wszystkich ZUM SKR.

Przetarg odbędzie się w dniu 29 grudnia 1982 r. o godz. 10 w siedzibie SKR.

W/w maszyny można oglądać w dniach 27—28.XII.1982 r. w godz. od 9—14 na placach spółdzielni.

SPÓŁDZIELNIA KOLEK ROLNICZYCH w GONIA-DZU, ul. Wojska Polskiego 61 ogłasza **I PRZETARG OGRANICZONY** tylko dla rolników gminy Goniadz na sprzedaż n/w maszyn rolniczych:

Lp.	Nazwa sprzętu	Nr fabryczny	Cena wywoławcza
1.	Wiążalka WC 5	11/8/2	5.460
2.	Kosiarka rotacyjna	2301	33.095
3.	Przyczepa	39278	46.104
4.	Grabiarka	1856	21.000
5.	Ciągnik	281757	181.440
6.	Kopaczka	2143	5.705
7.	Kopaczka	515	5.705
8.	Siewnik buraczany	83	29.898
9.	Kopaczka	10167	12.927
10.	Kopaczka	6716	13.629
11.	Kopaczka	11/8/138	5.705
12.	Sadzarka	18306	47.804
13.	Sadzarka	9502	43.605
14.	Plug	14585	3.542
15.	Brona ciągnikowa	8804	5.990
16.	Kosiarka Osa	96791	10.060
17.	Rozsiewacz RCW	18126	34.560
18.	Ciągnik C-355	228579	187.740
19.	Kosiarka rotacyjna	3099	38.628
20.	Kolumna parnikowa	3666	125.856
21.	Równarka terenu	2/8/170	39.600
22.	Rozrząszcz obornika ZSRR	298717	65.104
23.	Przyczepa wywrotka	11/2/30	48.416
24.	Wiążalka WC 5	49261	31.004
25.	Wiążalka WC 5	61467	46.276
26.	Ciągnik C-355	293640	191.940
27.	Kosiarka rotacyjna	2711	50.947

Przetarg odbędzie się 22 grudnia 1982 r. o godz. 10 w biurze SKR.

Warunkiem przystąpienia do przetargu jest wpłacenie wadium w wysokości 10 proc. ceny wywoławczej do BS w Goniadzu najpóźniej w przeddzień przetargu oraz przedłożenie zaświadczenia z UMIG o posiadaniu gospodarstwa rolnego.

W/w maszyny można oglądać codziennie na placu spółdzielni w godz. 10—14.

Przetarg odbędzie się o godz. 12, mogą w nim wzięcie udział wszyscy rolnicy.

Zastrzega się prawo unieważnienia przetargu bez podania przyczyn.

K 4681-1

ZAKŁAD USŁUG ROLNYCH w Węgorzewie ogłasza **PRZETARG NIEOGRANICZONY** na sprzedaż:

— samochodu „Syrena” R-20, nr podwozia 255893, nr silnika 420451, rok produkcji 1974, cena wywoławcza 24.000 zł.

Przetarg odbędzie się w dniu 21 grudnia 1982 r. o godz. 10.

Wadium w wysokości 10 proc. ceny wywoławczej należy wpłacić do kasy Zakładu Usług Rolnych w Węgorzewie najpóźniej w dniu przetargu do godz. 9.

Jeżeli I przetarg nie dojdzie do skutku II przetarg nieograniczony odbędzie się w tym samym dniu za dwie godziny.

Pojazd można oglądać w Zakładzie Usług Rolnych w Węgorzewie, ul. Jaracza 7.

Za wady ukryte nie ponosimy odpowiedzialności.

Jednocześnie zastrzegamy sobie prawo unieważnienia przetargu bez podania przyczyn.

K 4573-1

PRZEDSIĘBIORSTWO GOSPODARKI KOMUNALNEJ I MIESZKANIOWEJ w Węgorzewie, ul. Krzywa 3 ogłasza **PRZETARG NIEOGRANICZONY** na:

1. Samochód „Żuk” A-06 M, rok produkcji 1967, po wypadku i bez silnika, skrzyni biegów i wału napędowego — cena wywoławcza 99.740 zł.

Przetarg odbędzie się 28 grudnia 1982 r. o godz. 10 w siedzibie przedsiębiorstwa.

II przetarg odbędzie się w dniu następnym o godz. 10. W przetargu mogą brać udział jednostki gospodarki społecznej i nieuspołecznionej.

Przystępujący do przetargu winni wpłacić do kasy przedsiębiorstwa 10 proc. wadium ceny wywoławczej.

W/w sprzęt można oglądać w siedzibie Bazy Sprzętu, ul. B. Stalingradu 4.

Zastrzega się prawo unieważnienia przetargu bez podania przyczyn.

K 4566-1

SPÓŁDZIELNIA NIEWIDOMYCH w SUWAŁKACH ogłasza **PRZETARG NIEOGRANICZONY** na sprzedaż n/w pojazdów:

— samochód skrzyniowy marki „Star” A-29, nr podwozia 22627, silnik po kapitalnym remoncie, cena wywoławcza 248.850 zł.

— samochód marki „Żuk” A-13 pick-up, nr podwozia 3285218, silnik po kapitalnym remoncie, cena wywoławcza 100.500 zł.

Wymienione pojazdy można oglądać codziennie na terenie spółdzielni w godz. 10—14.

Przystępujący do przetargu winni wpłacić wadium w wysokości 10 proc. ceny wywoławczej na konto Nr 79006-1397 NBP O/Suwałki.

Przetarg odbędzie się na terenie spółdzielni w ciągu 7 dni od daty ukazania się ogłoszenia.

Zastrzega się prawo unieważnienia przetargu bez podania przyczyn.

K 4780-1

OKRĘGOWY ZARZĄD LASÓW PAŃSTWOWYCH w BIAŁYMSTOKU ogłasza **I PRZETARG NIEOGRANICZONY** na samochód:

— marki „Syrena” R-20, nr rej. SUA-663-S, cena wywoławcza pojazdu 60.000 zł.

— samochód marki „Muscel” M-461, nr rej. SUA-654S, cena wywoławcza 43.750 zł.

stanowiących własność Nadleśnictwa Piaska.

Pojazdy garażowane są w Nadleśnictwie Piaska.

Przetarg odbędzie się w budynku Nadleśnictwa, Przetarg odbędzie się w budynku Nadleśnictwa.

Przetarg odbędzie się w dniu 28 grudnia 1982 r. o godz. 10.

Przystępujący do przetargu obowiązany jest wpłacić wadium w wysokości 10 proc. ceny wywoławczej na poszczególnego pojazdu do kasy lub na konto podanych jednostek najpóźniej w przeddzień odbywania się przetargów.

W przypadku niedojścia do skutku I przetargu — II przetarg odbędzie się w tym samym dniu o godz. 12.

Ceny wywoławcze II przetargu zostaną obniżone do 50 proc.

Zastrzega się prawo unieważnienia przetargu bez podania przyczyn.

K 4620-1

ROLNICZA SPÓŁDZIELNIA PRODUKCYJNA w PRZYKOPCE ogłasza **I PRZETARG OGRANICZONY** na n/w sprzęt rolniczy:

1. Ciągnik „Ursus” C-360, nr 395755 — cena wywoławcza 207.900 zł.
2. Poidło przewoźne H213 Nr 001/V/2 — cena wywoławcza 29.154 zł.
3. Przyczepa asenizacyjna typ Na-25 R, nr 57, — cena wywoławcza 37.000 zł.
4. Mieszarka pasz M-3000, Nr 186, — cena wywoławcza 25.658 zł.
5. Mieszarka pasz MP-250, Nr 95, — cena wywoławcza 5.734 zł.
6. Formy silosowe, Nr 001/IV/6/1 — cena wywoławcza 15.514 zł.
7. Formy silosowe, Nr 001/IV/6/2, — cena wywoławcza 14.548 zł.
8. Formy silosowe, Nr 001/IV/6/3, — cena wywoławcza 15.514 zł.

Przetarg odbędzie się dnia 29 grudnia 1982 r. o godz. 9 w biurze RSP Przykopa.

W w/w przetargu uczestniczyć mogą tylko rolnicy z terenu gminy Elk posiadający zaświadczenie z Urzędu Gminy o posiadaniu gospodarstwa rolnym.

Przystępujący do przetargu winni wpłacić wadium w wysokości 10 proc. ceny wywoławczej do kasy RSP w Przykopcach najpóźniej w przeddzień przetargu.

W przypadku niedojścia do skutku I przetargu ograniczonego — II PRZETARG NIEOGRANICZONY odbędzie się tego samego dnia o godz. 13.

W/w sprzęt można oglądać w dni robocze w godz. 9—14 w RSP Przykopa.

Zastrzega się prawo unieważnienia przetargu bez podania przyczyn.

K 4783-1

BIAŁOSTOCKIE PRZEDSIĘBIORSTWO INSTALACJI SANITARNYCH w BIAŁYMSTOKU, ul. Dzierżyńskiego 18 ogłasza **PRZETARG NIEOGRANICZONY** na sprzedaż:

— samochodu ciężarowego marki „Star” A-29, nr podwozia 51933, nr silnika 82502, rok prod. 1976, cena wywoławcza 213.300 zł.

Przetarg odbędzie się w dniu 28.XII.82 r. o godz. 10 w Białymstoku przy ul. Ciołkowskiego 88.

Wadium w wysokości 10 proc. ceny wywoławczej należy wpłacić do kasy przedsiębiorstwa przy ul. Dzierżyńskiego 18 w przeddzień przetargu.

Pojazd można oglądać na terenie Bazy Sprzętu i Transportu BPIS w Białymstoku, ul. Ciołkowskiego Nr 88 w godz. 8—14.

Zastrzega się prawo wyboru oferenta i unieważnienia przetargu bez podania przyczyn.

K 4761-1

ODDZIAŁ TOWAROWO — OSOBOWY PKS w BIELSKU PODLASKIM, ul. Nowotki 26 ogłasza **I II PRZETARG NIEOGRANICZONY** na sprzedaż samochodu i naczepej:

— „Star” C-28, nr rej. BKB 924 H, nr podwozia 79681, rok produkcji 1976,

— Naczepe D-68, nr rej. BKP 385 D, nr podwozia 2522, rok produkcji 1976,

I przetarg odbędzie się w dniu 28 grudnia 1982 r. o godz. 10 w w/w Oddziale — II przetarg o godz. 12.

Przystępujący do przetargu obowiązani są wpłacić wadium w wysokości 10 proc. ceny wywoławczej w kasie Oddziału PKS w przeddzień przetargu do godz. 14.

Samochód i naczepej można oglądać w dni powszednie w godz. 10—14 w Oddziale Towarowo — Osobowym PKS w Bielsku Podlaskim, ul. Nowotki 26.

Przetarg może być unieważniony, bez podania przyczyn.

K 4632-1

WOJEWÓDZKI ZWIĄZEK SPÓŁEK WODNYCH w ŁOMŻY z/s w ZAMBROWIE ogłasza **I PRZETARG NIEOGRANICZONY** na sprzedaż:

— samochodu osobowego marki „Fiat” 125 P 1500, cena wywoławcza 113.500 zł.

Przetarg odbędzie się w dniu 28 grudnia 1982 r. o godz. 11 w biurze WZSW w Zambrowie, ul. Fabryczna 3. Biorący udział w przetargu winni wpłacić wadium w wysokości 10 proc. ceny wywoławczej najpóźniej w dniu przetargu do godz. 10 do kasy WZSW.

W/w pojazd można oglądać w przeddzień przetargu w miejscowości Sasiny 5.

K 4382-1

BIAŁOSTOCKI ZWIĄZEK SPÓŁEK WODNYCH, Biuro w Bielsku Podlaskim, ul. Mickiewicza 46 ogłasza **PRZETARG OGRANICZONY** członkom spółki wodnej Biura w Bielsku Podlaskim na sprzedaż:

— ciągnika „Ursus” C-360, nr silnika 360865, nr fabryczny 356462, rok produkcji 1979, cena wywoławcza — 201.600 zł.

Przetarg odbędzie się w dniu 28 grudnia 1982 r. o godz. 10 w siedzibie biura.

W przypadku niedojścia do skutku I przetargu, II przetarg odbędzie się o godz. 12 przy cenie wywoławczej obniżonej o 25 proc.

Wadium w wysokości 10 proc. ceny wywoławczej należy wpłacić do kasy Biura najpóźniej do godz. 9 w dniu przetargu.

Ciągnik można oglądać codziennie w godz. 8—12 w Bazie Biura przy ul. Studziwodzińskiej w Bielsku Podlaskim.

Biuro nie ponosi odpowiedzialności za stan techniczny oraz zastrzega sobie prawo unieważnienia przetargu bez podania przyczyn.

K 4624-1

SPÓŁDZIELNIA PRACY TRANSPORTOWO-NAPRAWCZA „MOTOTRANSPORT” w Białymstoku, ul. Zaczysze 3 ogłasza **I PRZETARG NIEOGRANICZONY** niżej wymienionych środków transportowych:

1. „Nysa” T-522, rok produkcji 1977, nr rej. BKA 023 Y inwent. 130, cena wywoławcza — 121.400 zł.

2. „Nysa” T-222, rok produkcji 1975, nr rej. BKA 798 E nr inwent. 93, cena wywoławcza — 81.400 zł.

3. „Nysa” 521-1/2, rok produkcji 1974, nr rej. BKA 121 Y, nr inwent. 77, cena wywoławcza — 81.400 zł.

Przetarg odbędzie się w dniu 28 grudnia 1982 r. o godz. 10 w budynku Zarządu Spółdzielni, ul. Zaczysze 3.

W przypadku niedojścia do skutku I przetargu, II przetarg odbędzie się dnia 29 grudnia 1982 r. o godz. 10 w tym samym miejscu przy obniżonych cenach o 40 proc.

Pojazdy można oglądać codziennie w godz. 9—13 na terenie Zajezdni Spółdzielni.

Wadium w wysokości 10 proc. ceny wywoławczej należy wpłacić w kasie Spółdzielni najpóźniej w dniu przetargu do godz. 9.

Zastrzega się prawo unieważnienia przetargu bez podania przyczyn.

K 4755-1

PRZEDSIĘBIORSTWO EKSPLOATACJI ULIC i MOSTÓW w BIAŁYMSTOKU, ul. Wysockiego 166 ogłasza **PRZETARG** na niżej wymienione budynki mieszkalne łącznie z gospodarczymi pod rozbiórkę położone przy następujących ulicach

Nazwa ulicy	Cena wywoławcza	I przetarg II przetarg III przetarg
ul. Szenwald 74	105.000	52.000 26.000
ul. Nowowarszawska 102	36.000	18.000 9.000
ul. Ciołkowskiego 67	66.000	33.000 16.000
ul. Bucza 50	36.000	18.000 9.000
ul. Banachiewicza 23	48.000	24.000 12.000

Informacji na temat przetargu udziela Dział Nadzoru Przygotowania Produkcji i Dokumentacji PEUM w Białymstoku.

Oferty należy składać w zalakowanych kopertach w biurze Przedsiębiorstwa Eksploatacji Ulic i Mostów, ul. Wysockiego 166 do dnia 28 grudnia 1982 r. do godz. 10.

Otwarcie ofert nastąpi w tym samym dniu o godz. 10. Wadium w wysokości 15 proc. ceny wywoławczej należy wpłacić do dnia przetargu do godz. 10 w kasie PEUM.

UWAGA: II licytacja nie sprzedanych budynków w I licytacji odbędzie się dnia 29 grudnia 1982 r. o godz. 10.

III licytacja nie sprzedanych budynków w II licytacji odbędzie się dnia 29 grudnia 1982 r. o godz. 12.

Wadium z I licytacji zachowuje ważność na II i III licytację.

Wpłata wadium na II i III licytację obowiązuje do dnia 29 grudnia 1982 r. do godz. 10.

Zastrzega się prawo wyboru oferenta oraz unieważnienie przetargu bez podania przyczyn.

K 4691-1

WOJEWÓDZKIE PRZEDSIĘBIORSTWO PRZEMYSŁU MIESNEGO Zakład Transportu w Elku, ul. Podmiejska 3 ogłasza **PRZETARG NIEOGRANICZONY** na:

1. Ciągnik „Ursus” C-355, rok produkcji 1973, nr podwozia 160154, nr rejestracyjny SUB 113 C, cena wywoławcza I przetargu — 251.550 zł.

2. Przyczepa wywrotka D-35M, rok produkcji 1972, nr podwozia 89055, nr rejestracyjny SUL 178 P, cena wywoławcza I przetargu — 33.525 zł.

3. Przyczepa wywrotka D-47 B, rok produkcji 1973, nr podwozia 15424, nr rejestracyjny SUL 186 P, cena wywoławcza I przetargu — 37.250 zł.

4. Przyczepa wywrotka D-47 B, rok produkcji 1974, nr podwozia 31029, nr rejestracyjny SUG 620 P, cena wywoławcza I przetargu — 18.000 zł.

PRZETARG OGRANICZONY na:

1. Pogotowie techniczne „Star” 574 Z, rok produkcji 1978 nr podwozia 8324940, nr rejestracyjny SUA 967 L, cena wywoławcza I przetargu — 2.041.000 zł.

2. Furgon żywcowy „Star” 29 rok produkcji 1973, nr podwozia 34609, nr rejestracyjny SUC 668 H, cena wywoławcza I przetargu — 245.000 zł.

Przetarg odbędzie się w dniu 29 grudnia 1982 r. o godz. 10 w siedzibie tut. Zakładu.

Pojazdy można oglądać w godz. 11—14.

Wadium w wysokości 10 proc. ceny wywoławczej należy wpłacić do kasy Zakładu do dnia 28 grudnia 1982 r.

W przypadku niedojścia do skutku I przetargu, II przetarg odbędzie się w tym samym dniu o godz. 12 z ceną obniżoną o 20 proc.

Osoby ubiegające się o kupno ciągnika winne posiadać zaświadczenie z Urzędu Gminy o posiadaniu gospodarstwa rolnego.

Osoby ubiegające się o kupno „Stara” 574 Z i „Stara” 29 winne posiadać zezwolenie na kupno wydane przez Wydział Komunikacji, Urząd Miasta, Gminy.

Zakład Transportu zastrzega sobie prawo odstąpienia od przetargu lub jego unieważnienia bez podania przyczyn.

K 4741-1

SPÓŁDZIELNIA PRACY KRAWIECKIEJ „POKOJ” w BIAŁYMSTOKU, ul. Spółdzielcza 8 ogłasza **I PRZETARG NIEOGRANICZONY** na sprzedaż:

— samochodu marki „Nysa” 521 T, nr rej. BKD 574 D, nr podwozia 145583, nr silnika 403132, rok prod. 1975, cena wywoławcza 102.000 zł.

W/w pojazd można oglądać w dni powszednie w godz. 7—15 przy Zakładzie Produkcyjnym przy ul. Przejazd 2 „a”.

Przetarg I odbędzie się w dniu 27 grudnia 1982 r. o godz. 9 w świetlicy Zakładu Produkcyjnego przy ul. Przejazd 2 „a”.

Przystępujący do przetargu winni wpłacić wadium w wysokości 10 proc. ceny wywoławczej najpóźniej w przeddzień przetargu do kasy Spółdzielni przy ul. Spółdzielczej 8 lub na konto NBP I Oddział Miejski Białystok Nr 5018-1179.

W przypadku niedojścia do skutku I przetargu — II przetarg odbędzie się w tym samym dniu o godz. 12.

Zastrzega się prawo unieważnienia przetargu bez podania przyczyn.

K 4623-1

BIAŁOSTOCKIE ZAKŁADY MASZYN I URZĄDZEŃ SPOŻYWCZYCH „SPOMASZ” BIAŁYSTOK, ul. Nowosielska 6 ogłasza **II PRZETARG NIEOGRANICZONY** na sprzedaż:

— samochodu osobowo-terenowego „Tarpan” 233, nr fabr. 23300530, nr silnika 269031, rok bud. 1974, cena wywoławcza 59.000 zł.

W/w przetarg odbędzie się w dniu 28 grudnia 1982 r. o godz. 10 w SPOMASZ.

Wadium w wysokości 10 proc. ceny wywoławczej należy wpłacić do kasy zakładu najpóźniej do dnia poprzedzającego przetarg.

Pojazd można oglądać codziennie od godz. 8—14.

Zakład zastrzega sobie prawo wycofania pojazdu lub unieważnienia przetargu bez podania przyczyn.

Za ewentualne wady ukryte w samochodzie zakład nie ponosi odpowiedzialności.

K 4720-1

PRZEDSIĘBIORSTWO TRANSPORTU SAMOCHODOWEGO ŁĄCZNOŚCI Nr 8 EKSPozytura w BIAŁYMSTOKU, ul. Kolejowa 26 ogłasza **I PRZETARG NIEOGRANICZONY** na sprzedaż:

— samochodu marki „Żuk” A06 furgon, nr rej. BKA—520 D, rok produkcji 1973, cena wywoławcza 83.000 zł.

Przetarg odbędzie się w dniu 28 grudnia 1982 r. o godz. 10.

Pojazd można oglądać do dnia 27 grudnia 1982 r. w godz. 8—14.

Wadium w wysokości 10 proc. ceny wywoławczej należy wpłacić do kasy ekspozytury do dnia 28 grudnia 1982 r. do godz. 8.

W przypadku braku reflektantów w I przetargu — II przetarg odbędzie się w dniu 30 grudnia 1982 r. o godz. 10.

K 4717-1

REJONOWE PRZEDSIĘBIORSTWO MELIORACYJNE w Grajewie, ul. Wojska Polskiego 55 ogłasza **PRZETARG NIEOGRANICZONY** na:

